

med, naar det gælder hans Embedsbrødre, ligesom det ogsaa kan komme til at dreje sig om hans egen Udnævnelse. Der forudsætter jeg for øvrigt, at vedkommende Lærer ikke deltager i Afstemningen. Jeg antager, at han kan gøre sig gældende lige saa godt uden Stemmeret, men med Ret til at deltage i Forhandlingerne.

Konsulenten har man i Landstinget helt strøget og ligeledes Instruktionskurserne. Ogsaa dette beklager jeg. Jeg er vedblivende af den Mening, at en Konsulent, valgt ud af Lærernes Kreds med Sæde i Skoledirektionen, som af det radikale Venstre foreslaaet i Fjor, vilde kunne gøre en god Gærning i Skolens Tjeneste. Jeg tror ogsaa, at de Instruktionskursus, der var fastsat i Folketingets Forslag, vilde kunne gøre stor Nytte blandt Lærerne.

Jeg kan ligesom det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) udtale min store Tilfredshed med, at Landstinget ikke har foretaget nogen Ændring i Afsnittet om de frie Skoler. Det er mig i høj Grad tilfredsstillende, at Retten til at skabe frie Skoler er blevet fuldt ud anerkendt af alle Partier i Rigsdagens to Ting. Jeg beklager, at Landstinget ikke har kunnet gaa med til at stille Lærerne fuldstændig frit med Hensyn til Stillingen som Kirkesanger og Kirkebetjent. Man har dog brudt Princippet deroppe, idet man har vedtaget, at en Lærer, der paa Grund af Sygdom ikke kan fortsætte som Kirkesanger, ikke af den Grund skal kunne afskediges fra sin Lærerstilling, hvad selvfølgelig ogsaa vilde være ganske urimeligt. Men hvorfor saa ikke sige til alle Lærerne: Har I en Grund, hvorfor I ikke ønsker at være Kirkesanger eller Kirkebetjent, saa sig til, og I skal blive fritaget for denne Stilling.

Med Hensyn til Afskedigelsesparagraffen, som i Folketingets Lovforslag var § 12 og nu er § 9, kan jeg i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling af Lovforslaget om folkekirkelige Retter slutte mig til den Bestemmelse, hvorved der gives Lærerne Ret til Appel, og hvorved den endelige Afgørelse lægges hos Ministeren. Jeg tør ikke sige, at man her fuldt ud har truffet det rette; jeg vil gerne være med til at overveje, om der kan findes noget bedre. Jeg ønsker at faa Bestemmelser, der nogenlunde svarer til de Bestemmelser, man skulde komme til for Præsternes Vedkommende. Det er mit Haab, at Lovforslaget om folkekirkelige Retter, som er til Udvalgsbehandling her i Folketinget, skal gaa ud fra Rigsdagen

saaledes ændret, at det bliver en Lov om Afskaffelse af de gejstlige Retter og om Sognemenighedernes Indflydelse paa deres Præsters Afskedigelse. Det er mit Ønske, at de Regler, der gives for Præsternes Vedkommende, maa være nogenlunde i Overensstemmelse med de Regler, der gives for Lærernes, og jeg mener, at efter hvad der er sket i de seneste Tider her i Landet, maa der gives Lærerne en Appellinstans. Man kan ikke blive ved det bestaaende.

Jeg tør ikke, som den højtærede Kultusminister og det ærede Medlem fra Bjerre, udtale nogen Forventning om, at dette Lovforslag skal blive ophøjet til Lov i indeværende Samling. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det skal lade sig gøre at komme ud over de betydelige Uoverensstemmelser mellem de to Ting, men jeg skal selvfølgelig medvirke til at forsøge at naa et Resultat. Skulde et saadant ikke naas i Aar, vil Lovforslaget komme igen ad Aare og forhaabentlig saaledes, at den Skikkelse, hvori det kan blive til Lov, ingenlunde bliver ringere, men bedre end den Skikkelse, hvori der nu er Udsigt til at faa det gennemført. Saa blev der vel ogsaa Mulighed for at faa Københavns Skolevæsen med ind under Behandlingen, og saa kunde man vel tage det meget betydningsfulde Spørgsmaal om Religionsundervisningens Stilling i Skolen, om Lærernes og Forældrenes Stilling dertil med under Overvejelserne og faa det afgjort.

H. L. Møller: De Ændringer, som Landstinget har gennemført i det her foreliggende Lovforslag, stemmer helt igennem med de Synspunkter, jeg under Sagens Behandling i Folketinget i Fjor fremførte og til Dels gav Udtryk i Ændringsforslag ved anden Behandling her. Jeg havde den Gang kun Tilslutning fra de to konservative Grupper her i Tinget og paa enkelte Spørgsmaal fra enkelte Medlemmer af Venstre. Det har nu været interessant for mig at se, at ved Sagens Behandling i Landstinget har det Flertal, der har gennemført de vigtigste Ændringer, bestaaet ikke blot af de konservative Grupper Udvalgsmedlemmer, men ogsaa af et Flertal af Landstingets Venstre. Landstingets Venstre har haft 5 Medlemmer i Udvalget, af dem er de tre, deriblandt den første Kultusminister under Venstres Styre, Medlemmer af det Flertal, der har gennemført Hovedændringen. Saaledes er de konservative Grupper og Venstre i Lands-